

Populus simonii

topola Simona

Populus simonii (topola Simona) pochodzi z północnych Chin, Korei Północnej i Mongolii. W 1862 roku została sprowadzona do Europy przez francuskiego konsula i botanika Gabriela Eugène'a Simona. W swoim naturalnym środowisku gatunek ten rośnie na aluwialnych glebach piaszczystych, gdzie jest okresowo zalewany. *Populus simonii* jest dominującym gatunkiem drzewa na tych stanowiskach, z niewielkim udziałem *Salix babylonica*. W Chinach *Populus simonii* jest najczęściej spotykaną topolą. Jako młode drzewo chińska topola Simona jest wąska i niemalże kolumnowa. Z wiekiem rozwija szeroką, gęstą i jajowatą koronę o wysokości od 12 do 15 metrów i szerokości od 6 do 8 metrów.

Populus simonii wypuszcza świeżo zielone, odwrócone jajowate liście z szarozielonym spodem w marcu – znacznie wcześniej niż inne gatunki drzew. Podczas pączkowania uwalnia przyjemny, balsamiczny zapach, co wyjaśnia jej holenderską nazwę „topola balsamiczna” (balsempopulier). Jesienią liście zmieniają kolor na jaskrawożółty. Młode gałązki są czerwono-brązowe, a gałęzie zwisają w dół, dzięki czemu całe drzewo porusza się przy najmniejszym powiewie wiatru, co czyni je bardzo atrakcyjnym nawet zimą. Pokrój jest podobny do pokroju *Betula pendula*. Dwupienna topola Simona kwitnie w maju, wypuszczając żółtozielone i czerwone zwisające baze. Drzewa żeńskie wytwarzają torebki nasienne, z których po pęknięciu nasiona są rozsiewane w postaci liczego puchu roślinnego.

Populus simonii preferuje stanowiska słoneczne na niezbyt ciężkiej, żyznej i wilgotnej glebie. Gatunek ten jest odporny na wiatr, upał, zanieczyszczenie powietrza i mróz. Jest on natomiast słabiej odporny na Marssoninę i rdzę oraz wysoce podatny na raka bakteryjnego. Kiepsko toleruje także sól drogową. Topola Simona nie wytwarza odrostów z korzeni. *Populus simonii* to piękne drzewo do sadzenia na przestronnych stanowiskach w parkach i ogrodach, które szybko uzyskuje dojrzały wygląd. Gatunek ten może być sadzony nawet na podłożu utwardzonym pod warunkiem, że będzie miał zapewnioną odpowiednią ilość miejsca do wzrostu.

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: aleja, plac, parking, park, pas zieleni, duży ogród, cmentarz, tereny przemysłowe, wieś | **Chodnik:** brak, otwarty | **Koncept nasadzeń:** Nasadzenia krajobrazowe

CECHY

Kształt korony: szeroko jajowata | **Struktura korony:** zwarta | **Wysokość:** 12 - 15 m | **Szerokość:** 6 - 8 m | **Strefa mrozoodporności:** 4A - 6B

WYMAGANIA

Wiatr: odporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień użyczenia:** średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** sucha, wilgotna | **Stanowisko:** słoneczne | **Odczyn gleby:** obojętny, zasadowy | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na zanieczyszczenie powietrza, tolerancja na wysoką temperaturę, znosi krótkie podtopienia

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: baze, zwisające | **Kolor kwiatów:** czerwony, żółtozielony | **Termin kwitnienia:** maj - maj | **Kolor liści:** jaskrawozielony, spodem szarozielony | **Liście:** opadające zimą, odwrotnie jajowate, liść pachnący, piłkowane | **Kolor jesienią:** żółty, zielony | **Owoce:** efektowne, torebka, włoski na nasionach | **Kolor owoców:** szarobrązowy | **Kolor kory:** szarozielony | **Kora:** bruzdowana, gładka później chropowata | **Kolor pędów:** czerwono-brązowy | **Pędy:** nagie, zwisające, długie pędy | **System korzeniowy:** płytki, rozległy, korzenie wypychające powierzchnię